

noviny

březen 2017

farnosti sv. Anežky České na Spořilově ročník XIX

Milí farníci a přátelé přicházející na spořilovské pláň u kostela sv. Anežky!

Počátek března se letos kryje se vstupem do postní doby na Popelční středu. V rytmu našeho každodenního běhu se neustále rozhodujeme, které věci a hodnoty mají pro náš život takový smysl, abychom jim dávali *kontinuitu*, abychom je ze svého života nevymazali. V dnešní době, kdy nám okolní prostředí předkládá stále něco „nového“, lepšího, jsme pokoušeni mnoho starších věcí pominout. Zdá se, že do něčeho už nestojí za to investovat síly, ale šetřit je pro něco jiného, důležitějšího, svěžejšího. Půst by však v našem životě měl mít své dané místo, samozřejmě v rámci našich možností. Jeho *kontinuita* nás spojuje nejen s prvotním křesťanstvím, ale dokonce se stvořením světa. Pěkně to

vyjádřil už dávno sv. Basil Veliký: „*Co se vyznačuje stářím, je ctihodné. Měj tedy v úctě stáří postu.*

Je tak starý, že započal spolu se stvořeným člověkem, neboť byl přikázán v ráji. Jako první obdržel tento zákon Adam, aby nejedl ze stromu poznání dobrého a zlého. Ono slovo:

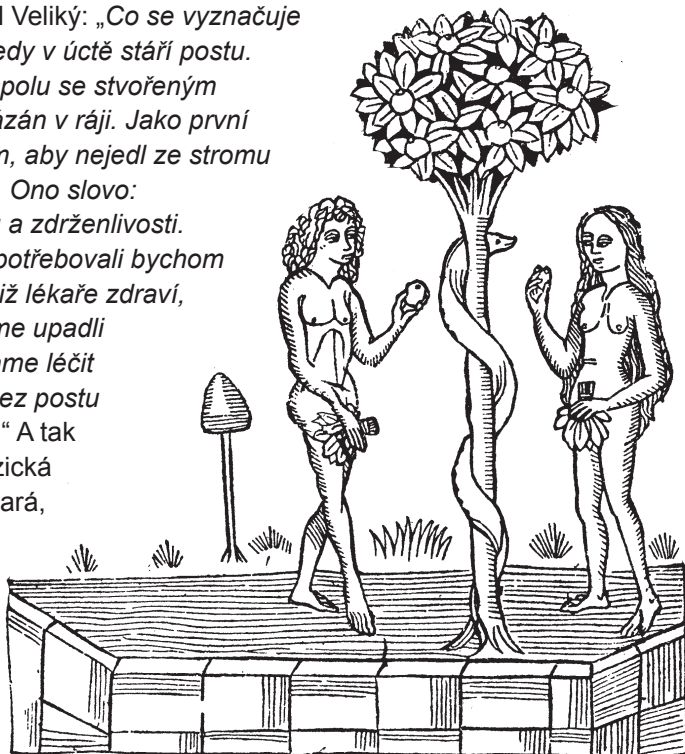
„Ať nejíte“, je příkaz postu a zdrženlivosti.

Kdyby se postila Eva, nepotřebovali bychom půst nyní. Nepotřebují totiž lékaře zdraví,

ale nemocní. Hříchem jsme upadli do nemoci, a proto se máme léčit pokáním. Avšak pokání bez postu je marné, bez prospěchu.“ A tak tato – dalo by se říct – fyzická

i teologická léčba je prastará, dobrá a nezbytná.

Přejeme požehnanou postní dobu!

bratr
Regalát

Církevní otcové a učitelé církve ve farní knihovně

V období od 1. do 7. století se křesťanství šířilo do celého Středomoří a střetávalo se zde s vyspělou řeckou a latinskou kulturou. Studium křesťanské literatury a myšlení tohoto období se zabývá **patristika**. Název pochází z řeckého πατήρ, tj. otec. Církevní spisovatelé křesťanského starověku, jejichž svědectví církev považuje za zvlášť závazné pro víru, se nazývají **CÍRKEVNÍ OTCOVÉ**.

Literaturu z tohoto období naleznete i v naší farní knihovně. **Sv. Ambrož, sv. Jeroným, sv. Augustin a sv. Řehoř Veliký** jsou katolickou církví nazýváni velkými západními církevními otci, někdy tzv. učitelé velké čtyřky.

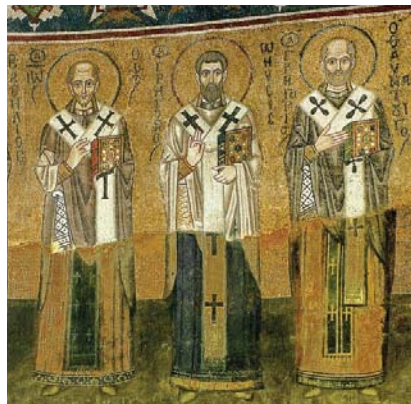
Svatý Ambrož (od roku 374 biskup v Miláně), obratný politik, významně napomohl vítězství nauky nikajského koncilu na Západě. Roku 1295 jmenován prvním učitelem církve. Ambrož byl plodným autorem v oblasti teologie, biblické exegeze a katecheze. Svými promluvami ovlivnil sv. Augustina a také ho pokřtil. **Svatý Jeroným** (347–420) je znám především jako autor latinského překladu Bible (Vulgata). Působil v Římě, později se usadil v Betlémě, kde překládal a psal biblické komentáře. **Svatý Augustin** (354–430) byl žákem Ambrožovým, biskupem a učitelem církve v období pozdního římského císařství. Byl velmi vzdělaný, jeho dílo mělo trvalý vliv na teologii i filozofii. Nejznámějšími jeho spisy jsou např. Vyznání, O obci Boží, O Trojici. **Řehoř Veliký** (540–604) pocházel z římské šlechty, zastával vysoké úřady v Římě a v Konstantinopoli, kde vstoupil do kláštera. Působil jako papežský vyslanec, byl zvolen papežem. Uspořádal církevní i politické poměry v Římě, připravil obnovu západní říše i nezávislé postavení papežů vůči ní. Řehoř je autorem nové latinské liturgie, řady homilií a komentářů.

Označení „**CÍRKEVNÍ OTEC**“ nelze zaměňovat s titulem „**UČITEL CÍRKVE**“, ačkoli mezi oběma skupinami existuje průnik. Titul Učitel církve se oficiálně uděluje (jmenováním papežem) až od roku 1567. Do té doby byli na Západě mezi církevní učitele počítáni jen ti z tzv. velké čtyřky. Až v roce 1567 byl jmenován sv. Tomáš Akvinský a po něm další. Titul učitel církve (latinsky doctor Ecclesiae) je udělován významným teologům a mystikům, jejichž učení i život jsou dávaný za vzor.

Když procházíme chronologický soupis učitelů církve, můžeme nahlédnout zajímavé souvislosti: první čtyři učitelé jsou zároveň církevními otci. Tito a mnozí další jsou zároveň uznáváni i pravoslavnou církví (např. Jan Zlatoústý, Bazileos Veliký).

I když by někdo mohl mít dojem, že patristika a učení otců církve pro dnešní dobu nejsou až tak aktuální, opak je pravdou. Je třeba si uvědomit, že právě oni spojují dnešní křesťanství s křesťanstvím počátků. A mnoho těchto otců a učitelů působilo v období nerozdělené západní a východní církve a tudíž jsou považováni za společné dědictví celé církve. Z jejich spisů čerpáme dodnes. A mohli bychom si je připomínat, kdykoli se modlíme za jednotu křesťanů.

Markéta Hlasivcová

Církevní otcové v chrámu sv. Sofie v Kyjevě

Modlitba k liturgii Popelce

Pane, hle, naše čela znamenáná popelem jako veřeje dveří u těch, které jsi vyšel vysvobodit z Egypta.

Hle, naše srdce znamenáná popelem z našich vin, spálených ohněm tvé lásky.

Hle, naše ruce znamenáné popelem z našich násilností, sežehlých tvou něžností.

Hle, naše nohy znamenáné popelem z falešných model, zničených v hořícím keři Pravdy.

I cesty, na něž nás zveš k následování, jsou znamenáné popelem,

který není znamením smutku, ale znakem čistoty.

Tvůj ohnivý sloup spálil trny:

popel zúrodní kamenitou půdu našich vyprahlých životů.

A tak jsme zde, Pane, znamenáni popelcem,

připraveni tě následovat

na planoucí cestě, jež vede k životu.

Na ní chceme spálit zbytečné nástavby,

prázdná slova, odmítavé skutky.

Na volání tvého spalujícího Slova odkryjeme svá srdce

a obrátíme se k evangeliu.

Postem dělej Bohu radost. Jelikož jsme nestrážili půst, jsme vyhnáni z ráje. Postěme se tedy, abychom se tam opět vrátili... Půst plodí proroky, silným přidává síly. Půst dává zákonodárcům moudrost, je ochranou dobré duše, bezpečným společníkem těla. Zahání pokušení, pěstuje zbožnost, je důvěrný vůdce v bdění, nejvyšší stavitel střízlivosti. V boji zvyšuje udatnost, v pokoji učí tichosti... Kdokoli byli svatými, všichni byli navedeni postem k životu, jenž je důstojný Boha. Půst zadržel prudkost ohně, zavřel tlamy lvů. Půst donášá naše prosby do nebe, neboť se jim stává křídly, jimiž se vznášejí vzhůru.

Sv. Basil Veliký

Připravil bratr Regalát

Blahoslavená Anežka

„Bože, jenž jsi blahoslavenou Anežku pozvedl do nebe pro odvrhnutí královské nádhery a pro pokorné následování tvého kříže, uděl nám, prosíme, abychom na její přímluvu a jejím následováním si zasloužili podíl na věčné slávě: Qui visvi et regnas,“ modlil se kněz latinsky 2. března na její památku přechodu na věčnost. Od počátku naší farnosti sloužili provinciálové z kláštera Panny Marie Sněžné slavnostní zpívanou mši v neděli po 2. březnu. V roce 1950 se věřící těšili na ThDr., PhDr. Jana Kapistrána Vyskočila, provinciála českomoravské provincie františkánů, velkého historika a znalce života bl. Anežky. Vedle františkánské služby byl profesorem církevních dějin na TF UK, kde zastával také funkci děkana. Jeho studijní práce Blahoslavená Anežka Česká – kulturní obraz světice XIII. století, vydaná v roce 1933, je základní studií, ze které čerpají autoři v minulosti dodnes. Kniha obsahuje rozsáhlý komentář k legendě, kritický rozbor textových i věcných legendy a čtyř listů sv. Kláry Anežce s nejstarším (původním) textem milánského rukopisu v latině. Původní „Legenda“ upadla do zapomenutí a byly známy jen pozdější životopisy čerpající z ní. Zachoval se i staročeský překlad pořízený patrně v polovině 14. století a vydaný anonymně s úpravami v roce 1666 v Praze.

Otec Jan Kapistrán vždy promlouval z kazatelny. Byl menší postavy a měl dobrý přehled. V páté lavici sedával autor románu Dcera královská, blahoslavená Anežka česká, spisovatel František Křelina s chotí a jejich dvě dcery, studentky Hana a Libuše. Na varhany hrál historik, básník, literární kritik doc. PhDr. Zdeněk Kalista. Ten přispěl k oživení osobnosti světice portrétem „Anežka Přemyslovna“ ze sbírky *Královny a kněžny české*. Citlivě promlouval i k ostatním návštěvníkům kostela, které oslovoval krásným slovem „dušinky“.

V noci ze 13. na 14. dubna 1950, byl přepaden bezpečnostními složkami františkánský klášter Panny Marie Sněžné. Na děkana Jana se vztahovala vysokoškolská imunita, přesto byl internován do premonstrátského kláštera v Želivě. Doc. Kalista byl společně s Františkem Křelinou odsouzen za protistátní činnost katolických spisovatelů ve vykonstruovaném procesu na patnáct let vězení.

Po tomto proticírkevním tažení v 50. letech chtěl také první farář Cyril Kadlec důstojně slavit památku bl. Anežky 2. března. Každý rok zval svého strýce monsignora prof. morální teologie ThDr. Karla Kadlece, aby sloužil slavnou mši s koncelebrací a se zpěvem chrámového sboru. V poledne byl na faře slavnostní oběd, včetně pozvaných zasloužilých farníků, který připravily sestry Slabých. Až otec Řehoř Mareček mohl den po svatořečení Janem Pavlem II. sloužit slavnou mši s biskupem Mons. Janem Lebedou už za svatou Anežku. Od této doby připadá svátek sv. Anežky na její kanonizaci 12. listopadu.

Dnes je sv. Anežka medializována spíše pro její autorskou slávu. Připisuje se jí charitativní činnost a zapomíná se na její františkánskou spiritualitu. Pamatuji jen jeden kostel bl. Anežky v celé republice a možná i ve světě. Dnes jich existuje více a staví se i nové.

Jan Kapistrán Vyskočil zemřel 9. února 1956, krátce po propuštění z internace, Mons. Karel Kadlec v roce 1961, pater Cyril Kadlec v roce 1974, věrní ač pronásledování služebníci Františkovi a Anežčini. K důkladné, až váhavě zdlouhavé kanonizaci vatikánskou kurií podstatně přispěli právě tito tři Anežčini přímluvci na věčnosti.

Pavel Roček

Spořilovské setkání s paterem Michalem

„Na jezuity nemám, na dominikány také ne, protože ti jsou moc vzdělaní, benediktini... zpívat neumím, tak nemůžu být benediktin, salesiáni... zas takový sportovec také nejsem, abych mohl být salesián, snad jedině ti františkáni by mě mohli vzít.“ Takhle vysvětlovat pater Michal František Pometlo v seriálu Paměť národa, jak se stalo, že skončil jako františkán. A přesně podobným stylem probíhal celý páteční večer 3. února, kdy si tohoto svého duchovního asistenta pozvalo společenství sekulárních františkánů od Svaté Anežky České na téměř dvouhodinové „křeslo pro hosta“. Významně k jeho laskavému a současně informačně bohatému průběhu přispěla Michaela Tučková. Využila toho, že s P. Michalem připravuje knihu rozhovorů, takže mohla celý večer doprovodit i fotoprezentací, která mapovala klíčové momenty života P. Michala.

Tak jsme se dozvěděli nejednu méně známou informaci, která současně utvářela mnohdy důležitým způsobem pozadí jeho života. Těžký zánět pohrudnice už v dětství, který nakonec vedl k téměř celoživotnímu invalidnímu důchodu, jež se ovšem důchodu v běžném pojetí vůbec nepodobal. Celoživotní výtvarné směřování, které nakonec kromě řady obrazů našlo své uplatnění například i při spolupráci na meditační zahradě Luboše Hrušky v Plzni. Večerně absolvovaná stavební průmyslovka, která se náramně zúročila při záchranách různých kostelů. Dobrý křesťanský základ z rodiny dále rozvíjený výborným knězem Františkem Halíkem i bratry salesiány se stal pevnou oporou i při vyšetřovačkách a pobytech ve vězení.

Kdo přišel, jistě nelitoval. Celý večer byl nejen milým dárkem člověka, který i když překročil osmdesátku, pořád v sobě nosí cosi čtverácky chlapeckého, ale jistě i potvrzením toho, že se máme v připravované knize rozhovorů nač těšit.

Jiří Zajíc OFS

Náš bývalý regenschori, Josef Bauer se v brzké době dožívá věku, kdy může začít bilancovat, hodnotit dosavadní život. K jeho jubileu mu přejeme Boží požehnání a hodně síly a pokory do zvládání nových životních rolí.

V posledních letech jsi odžil, co jiní mají rozloženo do desítek let. Založil jsi rodinu.

Mohl bys představit svoji ženu?

Hned v úvodu si Tě, Míšo, dovolím trochu poopravit. V otcovské roli jsem toho do-

FARNÍCI KOLEM NÁS

ROZHOVOR
S JOSEFEM BAUEREM

posud zase tolik neodžil, přišla jen o něco později, než bývá zvykem. Snad ale i díky tomu posunutí do pozdějšího věku, vnímám otcovství více jako dar. Příchod rodiny se vlastně udál v logice mého dosavadního životaběhu: totiž, že všechny podstatné věci se uskutečnily jinak, než jsem si představoval či se o ně snažil. Podobně to bylo i se vstupem do manželství.

S Magdou jsme se znali přibližně od roku 1999, kdy začala hrát (ještě jako děvče školou povinné) na housle v našem občasném kůrovém ansámbli, který jsem vedl. Byla pro mne jedním z dětí, které jsem měl při hudební službě v kostele na starosti, a ani jednoho z nás pochopitelně nenapadlo, že by se tento vztah měl v budoucnu proměnit v něco jiného. O pár let poz-

ději Magda nastoupila na plzeňskou pedagogickou fakultu, v rámci studia pak trávila půl roku na Erasmu ve Španělsku. Po návratu domů (a asi po třičtvrtě roce, co jsme se neviděli) mě kontaktovala s tím, že její bývalá profesorka houslí má již plno a jestli bych jí nebyl ochotný dávat hodiny, aby se ve hře na nástroj trochu udržovala. Tak se začala moje dráha učitele houslí a pozvolný konec Magdiny hry na tento nástroj. Po ukončení magisterského studia v Plzni v roce 2010 (obor angličtina a výtvarná výchova pro 2. stupeň) začala studovat na FF UK překladatelství (angličtina a španělština), které ukončila loni titulem bakalář. Souběžně byla i pár let zaměstnána například v Základní škole sester Voršilek.

Kolik máte dětí a jak se vám daří jejich výchova, zvl. náboženská? A vůbec, překvapilo Tě jako již zralého muže něco na roli otcovství?

Starší z obou dětí Andulka se narodila v srpnu 2013, Honzík přišel na svět o dva roky později (též koncem srpna). Andulka chodí od září loňského roku do školky. V množství různě se střídajících zájmů u ní přetrvává jedna stálice – tou je potřeba dramatizovat příběhy ať už slyšené při společné četbě či zhlédnuté na videu. Často zapojuje do těchto „inscenací“ i zbytek rodiny, takže se ani mně nevyhnuly role králů, princů, zlého psa atd. (pro sebe si nechává Růženku, Popelku, Karkulku). Honzík vedle záliby ve „vaření“ (tj. osobitá manipulace s maminčiným nádobím) přitahuje též všeliká technika v domácnosti – dráty, šňůry od elektriky, zásuvky, rádio, vesměs věci, které jeho sestra po celé batolecí období úspěšně mýjela.

Co mne na otcovství (spíše obecně na rodičovství) překvapilo, vyplývá z toho, co mě překvapilo na dětech – především na Andulce: jak nepatrný respekt vzbuzují v dítěti verbální pokyny a rady („Ten štětec nejdříve namoč do vody a pak do barvy.“ „Ne, já to dělám takhle...“) v kontras-

tu s tím, jak velká je potřeba dítěte kopírovat odpozorované chování rodičů. Dalo by se vyjádřit parafrází známé věty – *cokoliv od této chvíle budete dělat, použiju (občas i proti vám)*.

Je nám jasné, že s tím musíme počítat i (především) při pokusech o náboženskou výchovu. Zatím se snažíme skrze návštěvu dětských bohoslužeb děti spíše jen zvykat na prostředí, v němž snad jednou budou nacházet duchovní posilu. Andulka – podobně jako mnohou jinou literaturu – si ráda nechá přečíst biblické příběhy (či příběhy ze sešitků pro dětské mše). Její chápání těch věcí je zatím dosti osobité. Vzpomínám na komentář k jedné lednové promluvě Klárky Kudrnové. Šlo v ní zjednodušeně řečeno o to, že jsou na jedné straně radosti pomíjivé, které nás neudělají šťastnými (uvedeno na příkladu chlapečka pojíždajícího jednou zmrzlinu za druhou), na druhé straně třeba pomoc mamince s něčím v domácnosti v nás probudí radost hlubší. Andulka shrnula slovy: „Mami, až budeš zase rozčilená, pán Bůh Ti pomůže“.

Opustil jsi poslání farního regenschoriho. Proč po tolika letech úspěšné práce?

Regenschori, to je podle mne hodně zodpovědnosti, invence, kreativity a především času. Bylo obtížné za sebe najít náhradu pro tolik nároků, kladejších na tuto funkci? Jak vnímáš své nástupce?

Podnětem k ukončení služby farního regenschoriho bylo očekávání příchodu miminka. Souvisí to s ekonomickými danostmi v oboru, který je mi obživou. Jako svobodný, bezdětný jsem si mohl dovolit žít z platu orchestrálního hráče, aniž bych byl nucen brát hraní mimo své domovské hudební těleso. Relativní množství volného

času jsem tak mohl věnovat péči o hudbu v naší farnosti. V nové situaci jsem byl nucen poohlížet se po dalších finančních zdrojích (což je pro pražského hudebníka pestrá směsice činností od studiového natáčení filmové či reklamní hudby, přes různé koncerty „pro turisty“ po hraní na plesech, při firemních oslavách, hostinách, rautech). Bylo mi jasné, že s pravidelnou službou na kůru tyto pro rodinu nutné aktivity skloubit nepůjde. Začal jsem tedy

hledat nástupce. V oné době (přelom jara a léta 2013) se po období „putování cizinou“ vracela domů Markéta Štomerová (mimořadně z tohoto putování si přinesla i zkušenosti s vedením pěvecké školy v Taizé). Zároveň své služby nabídla Vilma Petrusová, která (vedle studia lesního rohu na konzervatoři, později i AMU) měla za sebou činnost v mládežnické křesťanské kapele. Od podzimu 2013 převzala vedení „dospělého“ farního sboru Markéta a pravidelný folkový vokálně-instrumentální doprovod dětských mší o 3. neděli v měsíci Vilma. S odstupem let vidím, že šlo o dobrý posun. Myslím, že čas na změnu už byl zralý tak jako tak. Teprve s mým

odchodem dostali příležitost lidé, jejichž potenciál mne do té doby nenapadlo prozkoumávat. Markéta má dar bezprostředního prožitku mešní liturgie, kterým dokáže strhnout sbor. Navíc obohatila duchovní program naší farnosti o pravidelnou modlitbu Taizé. U Vilmy obdivuji vervu, s níž se pustila do stavby nového repertoáru mládežnického sboru (napsala pro tuto sestavu za krátkou dobu velké množství aranží).

Participuješ ještě na hudebním dění v kostele?

Do obou zmíněných aktivit se rád zapojuji, pokud mi nekolidují s pracovními povinnostmi. Většinou zpěvem nebo instrumentálně, občas, je-li potřeba, přebírám i vedení jednotlivých akcí. Je to však již ve zcela jiné poloze, než když na mě doléhala povinnost (byť čestná) všechno obstarat sám. Mezi vydatné pomocníky farní hudební služby patří též Zuzka Krušinová, ochotná převzít dle potřeby různé role (mimo chodem v oblasti práce se sborem v našem společenství nejkvalifikovanější síla). V delších časových intervalech jsem se pokoušel udržovat ještě onen v úvodu rozhovoru zmíněný instrumentální ansámbl, doprovázející dětské mše v klasičtějším stylu (písně většinou z Mešních zpěvů, barokní a renesanční instrumentálky). Poslední Štědrý den jsem ale už musel vynechat, tak uvidíme, třeba se zadaří na Květnou neděli. Ostatní hudební aktivity (varhanní doprovody mší, kytarová mše Radima Koběrského o 1. neděli v měsíci) běží tradičním způsobem, můj odchod se jich nijak nedotkl.

Po absolutoriu pražské konzervatoře, obor housle jsi nastoupil v roce 1987 do orchestru FOK. To letos také slavíš jubileum. Třicet let je dlouhá doba, nikdy jsi nepřemýšlel o změně?

Díky, Míšo, za připomenutí. Asi bych si na tohle jubileum sám nevzpomněl. Co se týče změny, na kterou se ptáš, musím se

přiznat, že v nějaké konkrétnější poloze jsem o tom neuvažoval. Jako člověk konzervativnějšího založení musím najít opravdu pádný důvod, než se ke změně odhodlám. Navíc právě skupina druhých houslí, jíž jsem již třicet let členem, byla vždy dobrou partou. Po celou dobu mého „regenschoriování“ jsem kupříkladu neměl problém se s kolegy domluvit (bylo-li zapotřebí a bylo-li to v souladu s požadavky uváděného programu) na přehození služby (hrací obsazení většiny skladeb bývá o něco menší než počet hráčů ve skupinách) či zaskoku. V časech, kdy jsem se snažil s farním sborem účastnit se pravidelného běhu liturgických svátků, byla pro mě taková vstřícnost velmi cenná.

Co osobně pro tebe FOK znamená. Na jaké vedení vzpomínáš.

Jak vyplývá z předchozího, FOK je pro mě velká část života naplněná z většiny kvalitní hudbou. Sám jsem nastupoval na sklonku šéfovské éry Jiřího Bělohávkova (ve FOKu v letech 1977–1989), tak jsem hned na začátku svého profesionálního angažmá zažil velice precizní způsob práce. Snad jen dovysvětlím, že šéfdirigent v dnešních časech (obecně, nikoliv jen v našem tělese) připravuje a vede přibližně čtvrtinu programů v roce, na zbývající tři čtvrtiny koncertů přijíždějí hostující dirigenti (často zase šéfové jiných ansámbľů). Z toho je zřejmé, že se před mými zraky vystřídala opravdu velká řada dirigentů. Navíc nejen dirigentů, ale i sólistů – jak instrumentalistů, tak pěvců. Mezi osobnostmi, na které vzpomínám velmi rád, patří čestné místo panu Jiřímu Koutovi. Od konce sedmdesátých let žil v emigraci (mj. několik let působil v čele Deutsche Oper v Berlíně). Již ve vyšším věku vzal na několik sezón šéfovské místo u nás. Dodnes jsem za ta setkání při hudbě (ani se mi nechce říci v práci) moc vděčný.

Připravila Michaela Tučková

Žáci ZŠ na návštěvě

V úterý 2. února, na Hromnice, se nás patnáct dětí z přípravné třídy ZŠ Jižní zúčastnilo prohlídky kostela sv. Anežky. Prováděla nás paní Tučková. V kostele byl ještě vystavený krásný betlém, prohlídli jsme si, jak se Ježíš narodil, dozvěděli jsme se mnoho zajímavého z jeho života a také to, jak zemřel.

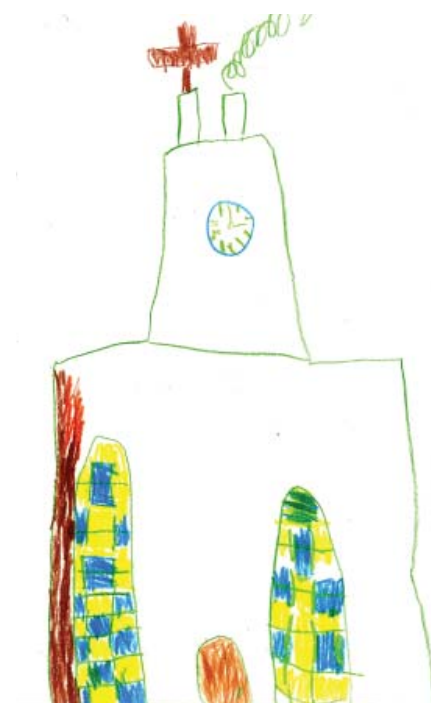
Pak nám paní Tučková poutavě vyprávěla o životě sv. Anežky, která se narodila jako princezna, ale místo světských radovánek a bohatství se rozhodla žít skromně a pomáhat chudým. Dala stavět kláštery, sirotčince, chudobince a nemocnice.

Užili jsme si překrásný pohled na kostel z kůru, obdivovali jsme varhany i křížovou cestu.

Moc děkujeme za milou přednášku a těšíme se na jaro. Máme totiž slíbený přístup do věže.

To píšeme my, děti z přípravy!

Iva Brezinová

Výsledek Tříkrálové sbírky

Rády bychom se představily, jsme dvě tříkrálové kasičky. V prosinci loňského roku nás pracovníci Charity probudili ze spánku, oblékli nám parádní šatičky s logem Charity, přišroubovali víčka a zapečetili nás. Každá jsme dostala své číslo a slušivou mašli, aby si nás nikdo nemohl poplést a byly jsme dobře vidět.

Potom už si pro nás přišli naši koledníci. Nejdřív nás sice strčili do tašky, to se nám nelíbilo, protože jsme neměly žádný rozhled. Potom si nás ale pověsili na krk a koledovali s námi u kostela sv. Anežky České na Spořilově. Jak krásně hráli a zpívali! Naše bříška se plnila penízky. Nemáme rády mince, to zazvoní a bouchne, trochu nás to bolí. Zato bankovky, ty nás v žaludku pěkně pohladí. Škoda, že ta sláva trvá jen jeden den, ale i tak jsme měly pupíčky pěkně nacpané.

Koledníci nás vrátili zpátky na Charitu. Tam jsme smekly víčka, aby pracovníci Charity mohli spočítat tu úrodu. Představte si, že jsme před Vaším kostelem spolykaly **17 590 Kč**. Měly jsme velikou radost, protože ty peníze pomohou mnoha nemocným lidem, o které se Farní charita Praha 4 – Chodov stará.

A teď jdeme honem do pelíšku, abychom se na Tříkrálovou sbírku 2018 dobře vyspaly a zase mohly pěkně sloužit. Děkujeme moc za Vaše dary.

Vaše kasičky a Eva Černá

Šnečí Masopust

Sál pod kostelem sv. Anežky se v neděli 19. února odpoledne zaplnil roztodivnými maskami. Padesát dva dětí s jejich rodiči či prarodiči se přišli veselit na masopustní karneval.

Nejprve jsme si vyslechli milé přivítání otce Regaláta, který slavnostně zahájil karnevalový rej. Následovala úvodní scénka vedoucích Šnečků. Medvídek Pú a jeho přátelé si zatancovali s čokoládou a deštníky. Prasátko si ale s vodou, které přibývalo všude kolem dokola, neumělo poradit a potřebovalo zachránit. Všechny děti (masky) v sále, nejruznější rytíři a princezny,

hadí a hadice, tygři a tygřice, draci a dračice, Pipi dlouhé punčochy či motýlové Emanuelové se dali do soutěžení, aby získali tajenku pro rozluštění záhady: „Jakou loď vyrobíme pro prasátko?“ Nejprve si všichni zatancovali na pódiu či v sále, poté následoval soutěžní rej, hod do nádoby s medem, strefit se klokánkovi do kapsy či třeba lézt po stromech s Kryštůfkem Robinem. Nakonec se nám podařilo získat odměnu od Medvídka Pú za splnění všech disciplín. Následovala výroba papírové masky. Dobré občerstvení (všem, kdo přispěli na společný stůl, moc děkujeme). Závěr karnevalu patřil tombole, losovalo se o pěkné ceny. Všem moc děkuji za krásné odpoledne.

Veronika Koběrská

Zpráva o jedenáctém setkání pastorační rady

Pastorační rada se sešla v úterý 14. února na svém pravidelném jednání ve složení Jakub Sadílek OFM, Regalát Beneš OFM, Klára Kudrnová, Irena Karlová, Radim Koběrský, Klára Konvalinová, František Kudrna, Magdaléna Martinovská, Jiří Mataj, Marie Myslilová a Michaela Tučková.

Rada jako vždy na začátku svého setkání shrnula předchozí období a proběhlé akce. Po té byl věnován prostor přípravě postního období a slavení Velikonoc. I v letošním roce bude pořádána farní duchovní obnova, tradičně se budou pravidelně konat křížové cesty. Během velikonočního tridua opět bude možné kdykoliv zajít do otevřeného kostela. Dále rada probírala plánované duchovní události jako je první svaté přijímání dětí, biřmování, podzimní farní pouť a další.

S předstihem se také začaly plánovat kulturní a společenské akce jako např. farní víkend v Hájku, Noc kostelů nebo další jarní a letní aktivity. Letošní pobyt v Hájku se bude konat o posledním květnovém víkendu a novinkou bude přesunutí mše sv. v 10.30 ze Spořilova přímo do kláštera v Hájku („dětská“ mše se v ten den u sv. Anežky konat nebude). K dispozici bude autobus, který odveze poutníky ze Spořilova přímo do Hájku na mši svatou.

Zaznělo také velké poděkování Báře Čáslavkové a Andree Matajové za naplánování a organizaci první farní dovolené.

Radim Koběrský informoval radu o ekonomické situaci farnosti. Otec Jakub přinesl zprávy o stavu projektu rekonstrukce elektroinstalace v kostele, která nás v nejbližší době čeká. Díky patří Martinovi a Jiřímu Čížkovým, kteří se projektu obětavě věnují, a také všem, kteří na opravy finančně přispěli. Finanční dary přislíbila i městská část Praha 4 a arcibiskupství pražské.

Podrobnosti ohledně bohoslužeb, duchovních a kulturních akcí se vždy včas objeví v nedělních ohláškách, ve farních novinách, na internetových stránkách a na facebookovém profilu. Podrobnosti jsou součástí zápisu z jednání rady. Další jednání proběhne 9. května 2017.

Klára Konvalinová, kontakt: FarniRada@farnost-sporilov.cz

AKCE V BŘEZNU U SV. ANEŽKY

3. 3. Křížová cesta na Petříně

Národní bratrské společenství SFŘ srdečně zve všechny členy františkánské rodiny a přátele svatého Františka z Prahy i okolí ke společnému zahájení postní doby křížovou cestou na Petříně pod vedením františkána P. Michala Pometla. Sraz a zahájení je u prvního zastavení v 16 hodin. Podrobnosti a další informace

František Reichel, f.reichel@volny.cz, 241 950 251, 725 939 385

5. 3. – 7. 3. Jarní burza

Jarní burza oblečení, obuvi a hraček se bude konat v suterénu fary vedle kostela sv. Františka z Assisi, Na sádce (ze Spořilova autobusem č. 213 do zastávky Chodovská tvrz). Program burzy: v neděli 5. března v čase 11–13 hodin příjem věcí na burzu, pondělí 6. března v době 16–21 hodin příjem + výdej, úterý 7. března v době 15–18 výdej. Přijďte si zdarma vybrat oblečení, obuv a hračky, a to v uvedených časech. Těšíme se na vás. **Alena Adamcová**

6. 3. Společenství vysokoškoláků

Scházíme se v pondělí obvykle jednou za 14 dní v 19 hodin na faře. Zatím je nás pět – dva kluci a tři holky (Petr Němec kvůli škole bohužel odpadl), ale budeme moc rádi, když se naše řady rozšíří. Po tom, co se na faře postupně sejdeme, povídáme, co kdo z nás zažil zajímavého, následuje společná modlitba chval, povídání na nějaké téma, které si vždycky jeden z nás připraví. Třeba teď naposledy mluvila Anežka o své biřmovací patronce Angele z Foligna a bylo to moc zajímavé a objevila se spousta otázek a docela zajímavá debata. A na závěr Lectio divina, s různými přístupy k biblickému textu. Tím oficiální část spolča končí a pak už jen povídáme, dokud nezjistíme, že už je fakt pozdě a že bychom to měli rozpustit.

Budeme rádi, když se k nám kdokoliv připojí a nemusí to být jen vysokoškoláci nebo striktně do 30 let. Zkrátka a dobře, kdo se cítí mlád a chtěl by trávit pondělní večery v naší přítomnosti, necht' se mi ozve a já mu dám podrobnější informace. Další spolčo se uskuteční v pondělí 6. března.

Tereza Myslílová, myslilova@cirkev.cz

11. 3. Sobotní setkávání nad Biblií

„Pane Ježíši Kriste, děkujeme ti, že se můžeme scházet nad tvým slovem, že nám to slovo dáváš a že nás učíš, jak ho přijímat. Jak z něho žít, jak se nechat oslovit, proměnit, očistit, posvětit, posílit, uzdravovat. Prosíme tě, dej nám svého svatého Ducha. Duchu svatý přijď, pomoz nám otevřít se těm darům, které jsou pro nás připraveny.“ Po úvodní modlitbě doc. Nagy na biblické hodině vysvětluje kázání apoštola Pavla na jeho misijních cestách, jak se o nich píše ve Skutcích apoštolů. Cyklus Biblických hodin vedených prof. Jozefem Nagyem probíhá od 9.30 v učebně pod kostelem.

Klára Kudrnová

7. 3. Společenství seniorů

Setkávání seniorů naší farnosti jsme zahájili letos v únoru. Poprvé se nás sešlo 19. Zahájili jsme krátkou modlitbou, poté se každý z nás představil. Hovořili jsme o náplni setkávání, zaznělo hodně návrhů, i návrh společného výletu. Po modlitbě desátku růžence za naše setkávání a za naši farnost jsme si nad bábovkou, kávou či čajem popovídali.

Druhé setkání jsme s Danielou očekávaly napjatě. Přijdou naši spolufarníci? A opět byla plná učebna, tentokrát 18, přišel i P. Jakub. Zahájili jsme modlitbou desátku, vyslechli o posledních událostech v církvi (státní návštěva v Vatikánu, nové archeologické vykopávky v Kumránu). Poté P. Jakub odpovídal na celou řadu různých otázek ze života františkánů. Hlavním tématem tohoto setkání bylo vyprávění MUDr. Marie Krejčové o životě v Alžírě, kde s manželem čtyři roky žila. Velice zajímavě a poutavě vyprávěla o Saharě, měla řadu nejen obrázků, ale i skutečných překrásných kamenů, které můžete vidět na fotografii. Dvě hodiny uběhly velice rychle.

Těšíme se na další setkání v učebně náboženství 7. března od 15 hodin, a i na vás, kteří ještě váháte. Příště nás seznámí Ing. Pavel Roček, rodilý Spořilovák, se životem naší farnosti, i o tom, jak se zde slavil svátek blahoslavené Anežky.

Anna Zikešová

15. 3. koncert Foerstrova komorního pěveckého sdružení

proběhne od 19 hodin. Sdružení má bohatou koncertní činnost doma i v zahraničí. Vystupovalo na prestižních hudebních festivalech (Pražské jaro) a z předních evropských sborových soutěží si přiváží nejvyšší ocenění. Rozsáhlý repertoár zahrnuje díla českých i světových skladatelů všech slohových období. Na programu jsou skladby autorů: T. L. de Victoria, R. Schumann. P. I. Čajkovskij, R. Lukowsky, P. Koronthály, O. Mácha, Z. Lukáš, J. Těml.

Od roku 2009 je sbormistrem a uměleckým vedoucím FKPS Jaroslav Brych. Soubor disponuje rozsáhlým repertoárem, jehož podstatnou část tvoří hudba 20. a 21. století – mnoho skladeb sbor premiéroval, některé mu byly autory věnovány. Sbor je zván ke koncertům doma i po celé Evropě, vystupuje na prestižních hudebních festivalech (Pražské jaro, Brněnské hudební léto, Festival sborového umění v Jihlavě), úspěšně se účastní mezinárodních soutěží (Arezzo, Debrecen Cork, Klaipeda, Lindenhofshausen, Maasmechelen, Neuchâtel, Rimini, Tours, Vídeň, Zwickau). Natočil čtyři samostatná CD.

16. 3. FilmAČ

uveďte v sále v **19 hodin** americké životopisné drama **Útěk do divočiny** z roku 2007 v režii Seana Penna, který je i autorem scénáře. Autorem předlohy k filmu je americký spisovatel a novinář Jon Krakauer, který příběh Christophera McCandlesse zpracoval jako článek a později knihu. Ústřední postavou je jedinec, jenž se více či méně vymyká standardům konzumního života, je obklopen lidmi, ve výsledku ale zůstává samotářem. *Christopheru McCandlessemu bylo dvacet dva, když dostudoval vysokou školu, ale místo toho, aby zaplul do civilizačního proudu, ukázal mu vztyčený prostředník a z naivního snílka se proměnil v symbol jedné generace Američanů. Každý krok podnikal cesty z města do té nejsyrovější divočiny.* Po skončení promítání bude následovat diskuze.

17. - 19. 3. Školy křesťanského života a evangelizace sv. Marie z Nazaretu

Chvála Kristu, chceme Vás pozvat na víkendové formační setkání Školy křesťanského života a evangelizace sv. Marie z Nazaretu Marky církve (zjednodušeně školy Maria), který se uskuteční ve vaší farnosti v postní době v termínu 17. až 19. března od pátku do neděle v kostele sv. Anežky.

O víkendu budete moci prožít čas formace skrze tematické přednášky, společnou modlitbu, svátost smíření či přímluvnou modlitbu. Součástí programu je i čas společných přestávek při kávě, čaji a snad i buchtách, ale i možnost ztišení a načerpání duchovní a lidské posily do všedních dnů.

Víkend je pro všechny od 18 let, jednotlivce i celé rodiny, mladé i věkem vyzrálejší, vzdělané i neobeznámené v duchovních věcech. Jsou tedy zváni zralí křesťané i lidé hledající. Jednoduše všichni, kteří se chtějí ve víře a křesťanském životě posunout a zajet více na hlubinu víry a vztahu s Bohem a církví.

Slibuji modlitbu za vaši farnost a vás farníky, prosím také o spolupráci alespoň v modlitbě za účastníky a tým školy. Více informací najdete na plakátcích nebo našich webových stránkách.

Za tým Školy křesťanského života a evangelizace sv. Marie z Nazaretu **Milan Zimčík** www.skolamarie.cz.

23. 3. koncert Evy Hencychové

se uskuteční od 19 hodin v kostele sv. Anežky. Známa česká písničkářka, skladatelka a kytaristka, která na svých koncertech oslovuje publikum všeho věku, ale především lidi přemýšlivé, tázající se a hledající, koncertuje v našem kostele pravidelně. I letos jistě uslyšíme i její nové písně.

Foto František Rej

7. - 8. 4. postní farní obnova

Loni touto dobou jsem zval farníky na občasná páteční setkávání na téma Křesťanství jako Boží svatba. Občas v promluvách či jinde zmiňuji, že mi toto téma připadá pro křesťanství zcela zásadní, i když to není v životě církve příliš patrné. Například o řeholních sestřích se sice často píše jako o nevěstách Kristových, ale co z toho má křesťan, který nežije v klášteře? V praxi se pak bohužel ukázalo, že příprava na takováto pravidelná setkávání by mi zabrala příliš času, neboť materiály, které jsem měl připravené z minulosti, neodpovídaly úplně očekávání. Jako optimálnější se jeví varianta, že by to mohlo být dobré téma pro duchovní obnovu, jak jsme se i domluvili na pastorační radě. A tak se můžeme v duchu starozákonní knihy Píseň písní ponořit do rozjímání nad texty, které s tím souvisejí a směřují nás k jednomu z vrcholů Janova evangelia: setkání Marie Magdaleny, která symbolicky zosobňuje čekající a hledající Nevěstu církev, se vzkříšeným Ženicem Kristem v nové rajské zahradě u prázdného hrobu za velikonočního rána. Pokud své křesťanství a poslání církve nebudeme vnímat v kontextu tohoto tajemství, právem si koledujeme o to, že budeme bráni jenom za jeden více či méně povedený způsob cesty k nějakému bohu. Za jednu z cest, na nichž věřící různých náboženství jsou jedni za osmnáct a druhí bez dvou za dvacet.

bratr Regalát

8. - 12. 6. ubytování farníků z Tartu

Již roky slýcháte zprávy z estonského Tartu, kde se pro místní katolickou komunitu nasazují české františkanky Neposkvrněného Početí Panny Marie. Mnozí z Vás podporují tuto naši misií finančně, za což jsme velmi vděčné.

Letos v červnu bude skupina 22 tartských farníků končit tříletý kurz „Sapientia Christiana“, který pro ně organizuje katolická teologická fakulta UK v rámci celoživotního vzdělávání. Plánujeme zakončení tohoto kurzu v Praze. Přijali byste tuto skupinu ve svých rodinách? Vaše pohostinnost se může stát důkazem, že křesťanská láska není jen teorií. Věřím, že to přinese obohacení i Vám. Jedná se o dny od čtvrtka večera 8. až pondělí rána 12. června. Děkuji za zvážení a přeji blízkost Pána v každém dnu!

sestra Vojtěcha Zikešová

Zatím se podařilo ubytovat pouze 7 tartských účastníků. Jestliže se rozhodnete pomoci s ubytováním, kontaktujte sestru Magdalenu magdalena.tsehhimaalt@gmail.com. (napište jí i vy, kteří jste se k pomoci již přihlásili).

12. - 19. 8. farní dovolená

Pojedte prožít týden prázdnin společně i s našimi duchovními otci, bratry Jakubem a Regalátem. Stále jsou ještě volná místa, po domluvě je možné přijet i na část pobytu. Co nejdříve kontaktujte organizátorky.

Ubytování v Osadě Kosky, 15km od Třeboně, bude ve čtyřlůžkových chatkách (klasická palanda a 2 váleudy, lednička, rychlovarná konvice, sada nádobí, velká šatní skříň a také přímotop). V budově Rybárna jsou splachovací WC, 4 sprchovací kabiny + 1 sprchovací kabina a WC pro děti do 8 let. Za pronájem jedné chatky na celý týden je 4 350 Kč (4 lidi). **Cena však nesmí být překážkou neúčasti na farní dovolené, vše lze vyřešit, opět kontaktujte organizátorky.**

**Bára Čáslavková, 775 720 751, barbora@caslavka.cz
Andrea Matajová, 773 560 466, andrea.matajova@gmail.com**

Křížová cesta během postu vždy v pátek v 17.30 pod patronací farních společností:	STANE SE	20.3. slavnost sv. Josefa, mše v 18 hodin v Petýrkově ulici u vozíčkářů
3.3. – senioři, Anna Zikešová; 10.3. – skautky, Anežka Čížková; 17.3. – mládež, Michal Čížek; 24.3. – terciáři, Marie Myslílová (Jiří Zajíc), 31.3. – sbor, Markéta Štromerová, 7.4. – ministranti, Jan Petrus, 14.4. – Velký pátek ve 23 hodin – starší mládež, Michal Čížek	21.3. v 15 hodin setkání seniorů 22.3. ve 20 hodin modlitby mužů 22.3. ve 21 hodin společenství manželů 23.3. od 19 hodin koncert Evy Henychové 24.3. v 17 hodin ministrantská schůzka 11.3. cyklus Biblických hodin , vede prof. Jozef Nagy v 9.30 v učeně náboženství	
2.3. tichá adorace v 17.30 3.3. v 17 hodin ministrantská schůzka	26.3. Kdo by měl zájem přijít zpívat na dětskou mši je vítán! Zkouška bude v sobotu 25.3. od 17.30 hodin a v neděli od 9 hodin . Vede Vilma Petrusová.	
3.3. křížová cesta na Petříně, pořádá SFŘ, vede P. Michal Pometlo 5.3. dětská kytarová mše pod vedením Z. Krušínové, zkouška od 10 hodin v sále, noty budou k vyzvednutí vzadu v kostele.	26.3. lekce Školy kontemplativní modlitby pro přihlášené od 15.30 do 17.30 26.3. v 18 hodin v kostele modlitby Taize	
6.3. v 19 hodin setkání vysokoškoláků na faře 7.3. v 15 hodin setkání seniorů	2.4. dětská kytarová mše pod vedením Radima Koběrského, zkouška v 9 hodin. 5.4. ve 20 hodin modlitby mužů	
8.3. ve 20 hodin modlitby mužů 8.3. ve 21 hodin společenství manželů, které je otevřené i dalším účastníkům.	5.4. ve 21 hodin společenství manželů 6.4. tichá adorace v 17.30	
10.3. setkání františkánských terciářů od 16 hodin v učeně náboženství 10.–11.3. celonoční adorace, listina k zápisu na službu hlídání vzadu v kostele	7.4. setkání františkánských terciářů od 16 hodin v učeně náboženství 7.–8.4. postní farní obnova, vede bratr Regalát, v sobotu pomazání nemocných	
11.3. cyklus Biblických hodin , vede prof. Jozef Nagy v 9.30 v učeně náboženství 12.3. lekce Školy kontemplativní modlitby pro přihlášené od 15.30 do 17.30	9.4. lekce Školy kontemplativní modlitby pro přihlášené od 15.30 do 17.30 12.4. koncert Stamicova kvarteto provede Sedm slov vykupitelových Josefa Haydna, recitace Jan Kačer	
15.3. v 19 hodin koncert Foerstrova komorního pěveckého sdružení . V týdnu 13. až 17.3. jsou na Praze 4 jarní prázdniny. Odpadá výuka náboženství.	22.4. benefiční koncert Pro Honzu a Máňu Pravidelný úklid kostela v pátek v 8 hodin, tentokrát v pátek a 3.3., 17.3. a 31.3.	
16.3. v 19 hodin FilmÁČ uvede v sále film Útěk do divočiny . 17.3.–19.3. proběhne v kostele sv. Anežky celorepublikové setkání Školy Marie.	O 1. neděli postní budou přijati mezi čekatele křtu naši katechumeni Adam Zítek a Zuzana Zicháčková. Zřejmě o ranních mších o 3., 4. a 5. neděli postní projdou tzv. skrutinií, aby mohli být pokřtěni na Bílou sobotu.	

stránky farnosti <http://www.farnost-sporilov.cz/>, číslo účtu farnosti 68349399/0800

Náklad na výtisk: 12 Kč. Číslo vyšlo 26. 2. 2017. Redakce: Michaela Tučková – misatuk@seznam.cz, Magdalena Martinovská – mancam@seznam.cz